

Pravilna gnojitev koruze.

Koruzi potrebuje globoko zora-no in zrahljano ter dobro pognojeno zemljo, potem šele dobro rodi. Več ali manj vedo to tudi naši kmetje, žal pa da se ne ravnaajo vedno po tej zahtevi. Navadno je že oranje bolj pomanjkljivo, pa tudi gnojenje ne zadovoljuje vedno, kajti samo hlevski gnoj ne zadostuje, ker ima pre-malo fosforove kisline in ker prepo-časni deluje, posebno če ni dovolj ule-žan. Niti pletev, okopavanje in osi-pavanje se ne vrši vedno tako, kakor bi bilo treba, ker primanjkuje več-krat časa za to.

Globoko oranje za koruzo se naj izvede po možnosti že jeseni, tako da zemlja čez zimo premrzne in se napije vode. Po možnosti je že tedaj gnoj zaorati, če se ga ima na razpo-lago. Ker ga pa večkrat ravno tedaj primanjkuje, se ga potem le plitko podorje spomladi. Nikakor pa ne smemo spomladi še enkrat globoko orati. Že jeseni preorano zemljo je najboljše spomladi samo močno pre- vleči z brano ali s kultivatorjem in je že pripravljena za setev.

Ker pa spravimo največkrat spo-mladi v zemljo svež, neuležan gnoj, opazimo, da se po njem koruzi po- sebnost v začetku le slabo razvija. Vzrok je ta, ker se tak gnoj v zemlji le polagoma razkrajja in ne more še nuditi hrane mladim rastlinam. Te rabijo pa v mladosti posebno mnogo dušika, ki jim ga svež hlevski gnoj ne more še nuditi, zato tudi znatno zaostajajo v razvoju. Tu si moramo pomagati z umetnimi gnojili.

Umetna gnojila so pri koruzi ta-ko učinkovita, kakor pri malokateri drugi rastlini. To so dokazali števil- ni gnojilni poizkusi, ki so se izvedli v zadnjih letih ne samo v Sloveniji,

ampak v vsej naši državi. Katera gno- jila pa rabi koruzi tekom svojega razvoja?

Vsak mlada rastlina potrebuje najprej mnogo dušika za bujno rast in potem kalija za listno zelenilo. Zato bodemo gnojili koruzi takoj ob setvi s približno 100 kg na ha čilske- ga solitra in 200 kg kalijeve soli. Pri drugem okopavanju bodemo pa dali še 100—150 kg čilskega solitra. Obe ti dve gnojili sta v obliki soli in se hitro raztopita v zemlji ter jih rast- line kmalu vsrkajo. Zato je njun učin- nek kmalu viden.

Nič manj potrebna je rastlinam fosforova kislina, ki pospešuje na- pravo klenega, debelega, kmalu do- zorelega zrnja. V ta namen vzame- mo pa superfosfat, ki ga potrosimo po njivi tedaj, ko pripravljamo zem- ljo za setev. Superfosfat se ne raz- topi tako hitro v zemlji, ampak za- čne delovati šele pozneje, ko na- stavlja koruzi zrnje. Tedaj ga pa rastlina popolnoma izkoristi in nje- gov učinek vidimo v lepo razvitem debelem zrnju.

Iz tega torej vidimo, da so ko- ruzi potrebna vsa tri gnojila, če nam naj da popolen uspeh v pridelkih. Seveda moramo vedno na to gle- dati, da se nam gnojila res izplačajo, kajti cilj vsakega takega gnojenja je ta, da dosežemo kolikor mogoče vi- soke pridelke in zmanjšamo pri tem stroške obdelovanja.

Stroške obdelovanja pa zmanjš- šamo tudi na drug način. Znano je, da zahteva koruzi čisto, rahlo zem- ljo in zahteva, da se z njo še zagrne. To delamo s pletvijo, okopavanjem in osipavanjem. To delo je pa precej drago, če ga izvršujemo z ročnim delom, ter nam vzame večkrat to- liko časa, da zanemarimo druga dela

ali pa pustimo koruzo v plevelu in neokopano. In vendar se da to delo izredno poceniti s stroji. V ta namen rabimo kultivator-planet in osipalnik.

Koliko dela si prihranijo tisti kmetje, ki obdelujejo svojo koruzo s tem orodjem in z vprežno živalin! In vendar se jih pri nas dobi še toliko, ki ne marajo za to orodje, četudi opazijo njegove koristi pri sosedih. Prvi pogoj za obdelovanje koruze s planetom pa je setev v primerno oddaljenih vrstah. In zato je letos še čas, kajti zemlja še ni dovolj topla za setev koruze.

Kmet bo izhajal na svoji zemlji le tedaj, če bo zboljšal in pocenil svoje delo. To more pa samo z uvedbo priprav in strojev, ki mu nadomestijo ročno delo. Kmetijsko gospodarstvo se nahaja dandanes v krizi. Kdor se ne bo posluževal modernih metod, da zviša z njimi produkcijo svoje zemlje in zniža stroške obdelovanja, ne bo mogel vztrajati na svojem posestvu.

Kmet z ljubljanske okolice:

Nekaj o sadjarstvu.

Mnogo se govori in piše po raznih časopisih kakor tudi v »Domoljubcu« o sadjarstvu. Kako istega gojiti, pravilno negovati in gnojiti, da dosežemo res povoljen uspeh, o tem se je že mnogo razpravljalo, tako da je več bralec in umen sadjar o tem gotovo več ali manj poučen. Zato pa se želim jaz danes lotiti drugega jako kočljivega vprašanja. Sadjarstvo je res za kmečki stan kot tudi za druge stanovne jako velike važnosti in to tudi za našo hribovsko vas, ki leži v bližini mesta, eden glavnih dohodkov. Žal, da baš ta panoga v kmetijstvu trpi največ na raznih škodljivih in zajedavcih, a najhujši za naš kraj so pa brezvestni ljudje, kateri smatrajo nekatere vrste sadja, kot so češnje, kostanj in drugo kot splošno lastnino, tako da lastniku obero oziroma otresejo ponajvečkrat še nezrelo sadje.

Gospodarju pa ostane mesto lepega sadu bridko razočaranje in prazno, oblomljeno in opustošeno drevo, katero ponavadi potem še več let ne rodi. Tako mu je za par let ves trud in up na obilen sad splaval po vodi. V zadnjem času je pa še huje. Razni nepridipravi se ne zadovolje več samo s sadeži, temveč so se vrgli kar na mlada drevesa, katera pulijo in kopljejo po tujih sadovnjakih ter jih sadijo po svojih vrtičih ali pa celo prodajajo. Seve se to vrši le tajno. Pred to nadlego trpijo zlasti sadovnjaki, kateri so bolj oddaljeni od vasi oziroma hiš. S tem se vzame ljudem ves pogum in veselje do nadaljnega uspešnega in umnega sadjarstva. Zato prosimo in pozivamo prizadeti posestniki merodajno oblast, da zaščiti sadjarstvo s potrebnim obrabnim zakonom, ako isti še ne obstoji, tako da bo vsaj nekaj obrambe proti za nas najhujšimi uničevalci sadjarstva. Obenem je pa to tudi klic 'netomu, da uvidijo, kako nam je potrebna kmečka zbornica, da bi se vsaj malo potegovala za naše pravice in koristi. (Proti takim nepridipravom obstoji kazenski zakon. Seveda je treba tati oziroma škodljivca dobiti, kar bi bile mogoče le z organizirano stražo. — Op. ured.)

Še o zajcu.

Voluhar in zajec sta v sadjarstvu najhujša škodljivca. To sta prava morilca, ki na neusmiljen način ugonabljata mladi naraščaj tistega sadnega plemena, ki je v naših krajih največjega gospodarskega pomena — to je jabolane. Najbolj žalostno je pa to, da enega (voluharja) ne moremo zatreti, ker živi pod zemljo, kjer ga težko zasledujemo, drugega (zajca) bi pa prav lahko zatrli popolnoma, pa ga ne smemo. Kakor o voluharju, tako smo tudi o zajcu že večkrat pisali. Ogromna škoda, ki jo je prizadejal jablanam posebno minulo zimo, nam daje povod, da zopet izpregovorimo o te-

zadevi. Dotakniti se hočemo zlasti dveh vprašanj, ki se nam zde posebno važni, in sicer: **kako zanesljivo zavarovati mladi jablanov naraščaj pred zobni dolgouhe nadloge in kako vsaj deloma popraviti škodo**, ki nam jo je naredil minulo zimo oziroma, ki bi nam jo utegnil narediti še v bodoče.

1. Dokler bo zajec pod zaščito — zdi se nam, da bo trajalo to še dolgo — se ni mogoče drugače obvarovati pred njim, nego da mu z a b r a n i m o d o s t o p k d r e v j u, t o s e pravi, da drevje na kakršenkoli način čez zimo zavarujemo. Ne bomo razkladali kakšne snovi uporabljamo v to svrho. Sadjarji to že sami vedo, saj imajo rod za rod in leto za letom težave z zajcem. Opozoriti hočemo le na to, da je v zadnjih desetletjih prišlo bolj in bolj v navado m a z a n j e d r e v j a z r a z n i m i m a z i l i, ki naj zajca odganjajo s svojim neprijetnim duhom ali pa za glodavce zopernim okusom. Ob milih zimah, zlasti če je malo snega in zajec še lahko pride do druge običajne hrane, take maže največkrat res zadostujejo. Toda v zimah, kakršna je bila letošnja, ko je bilo več mesecev vse pod snegom in je šlo tudi zajcu za življenje in smrt, ne pomaga nobena maža. Neki sadjar nam sicer piše: »Imam velik vrt, kjer raste čez 100 samih mladih dreves, starih od 2 do 8 let. Vrt je od treh strani obdan z gozdom, kjer je dosti zajcev. Toda na moj vrt jih ni nikoli, dasi drevja prav nič ne ovijam s slamo. V dobi osmih let nisem imel najmanjše škode. Kako pa ravnam, da se ta mrcina ogiblje mojega sadovnjaka? Vsako jesen namažem debela s stari m a l o m o d p r a š i č a, s h r a n j e n i m o d p r e j š n j e g a l e t a. P o l k i l o g r a m a t e g a m a z i l a z a d o s t u j e z a 100 d r e v e s. P r o s i m, d a b i o b j a v i l i t o v »D o m o l j u b u« v p o s n e m a n j e.« Tako pismo. Toda tudi v to mazilo ni verovati v vsakem slučaju. Salo je pač različno, maže se lahko bolj ali manj, bolj

zgodaj ali pozneje, jeseni in zime so pa tudi različne in vpliv maže je odvisen od vremenskih prilik itd. Tudi v preizkušanje ne moremo priporočati takih sredstev, ker preveč tvegamo in bi bilo treba mnogoletnih izkušenj, preden bi se mogli prepričati, če je sredstvo res popolnoma zanesljivo. Zato povdarjamo še enkrat: opustite navado mazanja in zavarujte drevje tako, da zajec ne bo mogel z zobmi do debela.

2. Kaj pa z oglodanim drevjem? Ako deblo le ni preveč na visoko in kroginkrog obeljeno, se drevo včasih le še reši. Toda le na ta način, da rane temeljito zamažemo s čepilno smolo. Pri posebno velikih ranah je pa še boljše, ako jih namažemo z g o s t o m e š a n i c o i z k r a v j e k a i n i l o v i c e t e r t r d n o p o v e ž e m o s p a s o m i z k a k e t k a n i n e (v r e č e v i n e). Pod tako obvezo, ki naj ostane na deblu, dokler ne začne odpadati, se naredi nova koža in se rane včasih prav lepo zarastejo. Seveda je treba tako obvezo napraviti čimprej, dokler so rane še sveže. S.

Posestnikov sin Schöndorfer Ciril:
(Stari trg pri Slovenjgradcu.)

Važnost gnojnic in gnojničnih jam.

Hvalevredno je delo naših oblasti pri gradnji vzornih gnojišč in gnojničnih jam. Danes je treba samo, da se združi par posestnikov in potem ta ali ona korporacija (občina, kmetijska podružnica) zaprosi pristojno oblast za podporo pri gradnji vzornega gnojišča; in če so dani vsi pogoji, bo prošnji ugodeno. Oblast jim pošlje brezplačen načrt in za polovično ceno cement.

A kljub vsem tem ugodnostim tavajo nekateri kmetje še daleč za napredkom. Čestokrat je agitacija kakšnega strokovnjaka samo glas vpijočega v puščavi. Nekateri sicer sklene: sedaj pa hočem napraviti to ali ono,

kar se mu v predavanju priporoča, a sklep traja le ta čas, ko mu doni na uho glas predavatelja. Komaj mu pa kak nevednež reče kaj nasprotnega, pa so že razdrti vsi dobri sklepi. Vse to zato, ker so naši ljudje premalo dosledni, a preveč konservativni na nepravem mestu. Temu pa je zopet veliko krivo, ker imajo naši ljudje **premalo strokovne izobrazbe**, da ne uvidijo, kakšna škoda se jim godi ravno zaradi nepravilnega ravnanja z gnojem in si ne znajo preračunati, koliko jih stane vsled nepravilnega ravnanja izgubljeni gnoj, ako bi ga hoteli nadomestiti v obliki umetnih gnojil.

Naj navedem tukaj tak račun izgube.

Na en hektar rabimo 500 meterskih centov hlevskega gnoja, kateri vsebuje povprečno 0.5% čistega, rastlinam dostopnega dušika (N); v 500 q torej 250 kg. Od tega pa se nam pri nepravilnem ravnanju z gnojem izgubi najmanj ena polovica, torej 125 kilogramov. 1 kg čistega dušika v apnovem dušiku stane povprečno 17.80 Din, 125 kg pa 2225 Din. Tako ogromno škodo trpimo, ako puščamo gnoj na propustnem dnu ležati, da nam deževnica izpira dragoceni dušik. Na ta način nam gre dragocena snov v nič, če gnoja vsaj enkrat na teden dobro ne stlačimo in če ga nikdar z gnojnico ne polivamo, kar storimo lahko le tedaj, ako imamo gnojščice betonirano in poleg njega gnojnično jamo.

Najbolj žalosten vtis napravi na človeka, ki stvar razume in se za isto kaj zanima, ako vidi, da se od hleva izteka gnojnica v kakšen potok. Zdi se mi, da človek, kateri to kar mirno gleda, spušča denar po vodi, češ, saj ga ne rabim. Ponekod imajo tudi navado, da speljejo gnojnico v bližnji sadonosnik, kar bi bilo včasih prav, če bi se več ali manj dodajala tudi fosfatna gnojila. Kamor pa priteka gnojnica skozi vse leto, pa čisto opazamo drevje vse rakovo, suhe in pozeble mladice. Na takem drevesu pa malokdaj opazimo sad, a še ta je nekou-

sen in zelo rad gnaje. To povzroči preobilica dušika, ki prihaja v gnojnici ob nepravem času v sadonosnik. To vse nam dela gnojnica, ki nas, če imamo gnojnično jamo, počaka tukaj, da jo popeljemo na travnik, ki nam bo hvaležen obilo povrnil trud in stroške z bogatimi pridelki.

Kmetje, čuvajmo z vso vnemo to, kar je omogočalo obstoj našim prednikom skozi sto in stoletja.

Gospodarski uspehi.

Mlekarna v St. Lovrencu je prodala 21. februarja 6 prasičkov, ki so imeli 847 kg po 61,50 K za 13.022,62 Din. 3 so bili stari po 7 mesecev in 5 dni, 3 po 7 mesecev in 4 dni. Najlepša dva sta imela po 130 kg vsak, povprečna teža je bila 126,50 kg. Če računimo, da je imel prašiček, ko se je polegel, malo manj kakor 1 kg, se je vsak dan zredil za 600 gramov. Svinjo iz istega gnezda smo oddali, ko je bila stara 9 tednov in 3 dni. Imela je 27 kg. Če se vpoštevava, da se je reja in pitanje izvršilo v letošnji zimi, ko so povsod tožili, da živali le stojé in hušajo, so uspehi res prav značilni in smo jih pri nas le malokdaj dosegli. Mogoči so le pri izbrani velikí pašni, ki dano krmo prav dobro izrabí. Škoda se pa ne sme zdeti dati živalim dobro krmo, čeprav živali veliko porabijo. Iz cene je pa jasno, da mesarji prvovrstne živali radi dobro plačajo.

Novi način pitanja se je sijajno obnesel. Kdor je enkrat poskusil, ga ne pusti več. Zavednim kmetom bomo mogli oddati nekaj prav lepih mrljastčkov.

Vinski sejem v Novem mestu.

Dne 8. aprila 1929 se je vršil v Novem mestu vinski sejem, ki sta ga priredili novomeški podružnici Kmetijske družbe in Vinarskega društva za Slovenijo.

Na vinski sejem se je prijaviło 53 vinogradnikov, ki so po svojih 72

vzorcih vina nudili v prodajo 723 hl belega in 163 hl rdečega vina, skupaj torej 886 hl vina. Na prodaj stavljena vina so bila iz vinskih goric novomeške okolice, največ iz Trške gore in Grčevja, dalje iz Bele cerkve, Kostanjevice, St. Jerneja, Brusnic, Smihela in Stopič. Udeležili so se sejma s svojimi vini tudi nekateri vinogradniki iz Belokrajine (Metlika, Lokvica). Ponudna cena za liter vina letnika 1928 je bila 5.50 do 8 Din, za liter vina letnika 1927 pa je segala ponudna cena do 11 Din. — Prodalo se je okrog 150 hl vina po 400—600 Din (letnik 1928) in po 850 Din (letnik 1927). Vinogradniki so precej vztrajali pri višjih cenah, ker pričakujejo, da bodo cene vinu vsled letošnje pozebe znatno poskočile v prihodnjih mesecih. Posebej je treba s poudarkom omeniti, da so bila vsa ponudena vina zdrava in brez napak.

Razstava perutnine in kunccev.

Kmet, družba namerava o priliki letošnjega velesajma, ki bo od 30. maja do 9. junija, prirediti razstavo perutnine in kunccev. Priprave za to prireditvev ima v rokah perutninarško-kuncerejski odsek, ki je bil pred kratkim ustanovljen z namenom, da dvigne perutninarstvo in kuncerejo do večje dobičkanosti. Zaradi primernejše ureditve bo trajala razstava perutnine od četrta, 30. maja do ponedeljka, 3. junija, razstava kunccev pa od srede, 4. do nedelje 9. junija. — Perutnina se bo razstavila v skupinah, in sicer po en petelin in dve kokoši in slično tudi race, pure in gosi; golobi bodo pripuščeni po parih, kunci pa posamezno ali z družino. Pri perutnini bodo izjemno dovoljene večje skupine. Razstavljeni živali morajo biti najmanj tri mesece stare. Dopustile se bodo pa tudi samice z mladiči. V poučne svrhe, da se vsak obiskovalec razstave pouči, kakšna jajca nesejo posamezne ko-

koši, bo doposlati od razstavljenih živali tudi po pet jajec istih kokoši. Vse razstavljene živali se bodo lahko prodale na razstavi, vendar pa bodo morale ostati tam do konca razstave. Posiljke razstavljenih živali uživajo po železnici polovično vožnjo, če so deklarirane kot razstavno blago in frankirane do Ljubljane. Razstavljenе živali se bodo ocenile po posebni komisiji in najboljše med njimi bodo odlikovane. Pri ocenjevanju se bodo predvsem upoštevale le živali članov perutninarško-kuncerejskega odseka. Članarina tega odseka za l. 1929. znaša 20 Din. Na razstavo bodo pripuščeni tudi izdelovalci kletk, krmil, orodja in raznih priprav za perutninarstvo in kuncerejo. Na ta način se hoče nuditi obiskovalcem razstave prilika, da si ogledajo moderne priprave za pravilno vzrejo teh živali.

Prijave za to razstavo sprejema odbor perutninarško-kuncerejske razstave v Ljubljani, in sicer najkasneje do 5. maja t. l.

Plače občin. zastopnikov.

Novo stanje v občinski upravi glede plač ali nagrad županom ni prineslo nikake izpremembe. Prav tako pa veljajo še vedno vsa zakonska določila občinskih redov glede izplačevanja gotovih stroškov iz občinske blagajne drugim občinskim zastopnikom — odbornikom. Na to je treba ponovno opozoriti, ker smo bili za to naprošeni.

Občinski red za nekdanjo Kranjsko določa v § 25., a oni za bivšo Stajersko v § 21., da je služba občinskega odbornika brezplačna. To velja slej ko prej. Oba občinska reda pa določata v navedenih paragrafih, da gre vsem občinskim zastopnikom — odbornikom iz občinske blagajne povračilo onih gotovih stroškov, ki bi jih imeli zaradi izvrševanja uradnih poslov za občino.

Na razna vprašanja, imajo li občinski zastopniki (odborniki) pravico

zahtevati plačilo za prihajanje k odborovnim sejam, odgovarjam na kratko: Ne! Navedena paragrafa določata izrečno, da je služba odbornika brezplačna. — Ponekod imajo namreč običaj, da izplačujejo vsem odbornikom brez izjeme iz občinske blagajne gotove določene zneske za vsako udeležbo pri odborovni seji. Po navedenem zakonskem določili je to nedopustno, ker je pač protizakonito. Seveda je prebogosto res, da se občinska seja kaj rada nadaljuje in čisto konča ob pozni uri — v gostilni. Toda občinski blagajni to ni nič mar! Kdor si privoščiči — saj si ga drugokrat tudi — mero »rujnega«, bo že toliko moški, da bo sam odrinil zanj, ne pa občina. — Edina izjema bi bila po sklepu občinskega odbora mogoča, da se plačajo stroški za prehrano odbornikom v zelo razsežnih občinah, če morajo po ure daleč iz hribovitih krajev prihajati k sejam in se šele pozno vračati domov. V kraju samem pa, kjer je sedež županstva, ali v neposredni bližini bivajočim občinskim odbornikom seveda ne gre pravica do kakršnekoli odškodnine.

Denar.

g Vrednost denarja 23. t. m. Položaj na denarnem trgu se v zadnjem tednu ni popolnoma nič spremenil. V Curihu je naš dinar postal še bolj vrst in je notiral 9.129 centimov. Na ljubljanski borzi so pa veljale inozemske valute kakor sledi: 1 angl. funt 276.40 Din, 1 amer. dolar 56.82 Din, 1 holandski goldinar 22.86 Din, 1 nemška marka 13.50 Din, 1 švicar. frank 10.96 Din, 1 madžarski pengő 9.92 Din, 1 avstrijski šiling 8 Din, 1 belgijski belg 7.91 Din, 1 poljski zlatnik 6.37 Din, 1 italijan. lira 2.98 Din, 1 francoski frank 2.22 Din, 1 češka krona 1.69 Din, 1 grška dragma 0.74 Din, 1 bolgarski lev 0.41 Din, 1 romunski lej 0.34 Din. — Te cene veljajo na borzi. Denarni zavodi plačujejo inozemski denar nekoliko nižje, prodajajo ga pa nekoliko višje.

Cene.

g Tržišče jajc. Kupčija z jajci se je po velikonočnih praznikih nekoliko ustalila in stoji v znamenju spomladne visoke produkcije jajc. Cene so že okrog 14 dni stalne in se gibljejo pri nas pri nakupu med 0.75 do 1 Din za komad. Tudi v Berlinu so precej nazadovale in se je plačevalo jugoslovansko blago po 8½ do 8¾ pfeniga (1.15 do 1.18 Din). Ruska konkurenca se na inozemskih tržiščih precej občuti.

g Hmeljsko tržišče. V Žatcu na Češkem je bilo povpraševanje po hmelju precej živahno, vzlic temu so pa vsled večjih ponudb cene ponovno nekoliko nazadovale. Prvovrstni žateški hmelj je koncem tedna notiral 1300—1350 Kč, srednji pa 1100 do 1200 Kč. Tranzitno (jugoslovansko) blago pa je bilo v ceni znatno nižje, vzlic temu pa brez kupčij. Cena je bila 400—600 Kč (13.50—20.20 Din za kg). Na nurnberškem hmeljskem trgu so bile cene za najboljši hmelj do 135, za najslabši 70 mark za 50 kg. Tranzitni hmelj se je plačeval po 12.20—18.90 Din kg. Izvozno blago se plačuje franko vagon žalec po 8—9.25 Din kg.

g Padec cen bakra. Brezvestno izkoriščanje položaja, ki ga ima mednarodni kartel za baker, je doseglo svoj višek pri ceni 24 in ¾ ameriškega centa. Nastal je polom, ki mu kartel ni bil kos, in tako je padla cena bakra na 19.25. Zaenkrat pa to ne bo vplivalo na cene modre galice, ker je za njo bil baker že prej nakupljen in so kupčije zanjo že sklenjene.

g Ljubljanska blagovna borza. Cene deželnim pridelkom na ljubljanski blagovni borzi so še vedno precej stalne in nanje le malo vpliva položaj na zunanjih tržiščih. Tako se je zadnje dni plačevalo zrnatno blago na podlagi vagonskih dobav na vsako slovensko postajo za 100 kg po teh-le cenah: Pšenica za takojšnjo

dobavo po 295—297.50 Din, za maj 300—302.50 Din; moka Og vagon Irko Ljubljana, plačljiva po prejemu 415—420 Din, koruza laplatska za maj 322.50—325 Din, junij 317.50 do 320 Din, bačka 320—322.50 Din, maj 327.50—330 Din, ječmen banatski pivovarniški, 345—347.50 Din, bački 330—332.50 Din, oves 295—300 Din. Kupčij je bilo malo, četudi nekoliko več nego v prejšnjih tednih.

g **Žitno tržišče.** Položaj na žitnem tržišču je neizpremenjen, oziroma kaže nekoliko znake nazadovanja cen. Pšenica se precej kupuje, toda samo za domačo rabo, medtem ko se izvoz ne more poživiti. Cene koruzi so nekoliko nazadovale ne samo pri bačkem blagu, ki notira v Novem Sadu po 260—262.50 Din, ampak tudi pri inzulanki, ki se nudi po 277.50 Din na nakl. postaji. Vendar se v tem splošno le malo trguje. Tudi pri ječmenu je cena padla; vzlic temu je promet bolj skromen.

g **Tržišče z lesom.** Lesna kupčija se vedno še dobro razvija in je povpraševanje posebno po stavbenem lesu živahno. Tudi na ljubljanski borzi je bilo v zadnjem tednu prodanih nad 50 vagonov blaga, četudi gre večinoma skozi roke direktne veletrgovine. Od prodanih vagonov je bilo 5 vagonov drv, 19 vagonov oglja, 12 vagonov tramov, 4 vagoni hrastovih neobrobjenih plohov in 11 vagonov bukovih plohov. Največ blaga od nas gre v Italijo, nekaj tudi v Španijo in na Grško. Izgleda, da je naša veletrgovina dobila zveze s tema dvema državama brez posredovanja Italije in da bo našla tam tudi ugodna tla za razvoj lesne kupčije. Vendar bodo morali producenti gledati mer in priprave lesa upoštevati želje tamošnjih krogov.

g **Mesne cene v Ljubljani.** Na ljubljanskem mestnem trgu veljajo za meso in mesne izdelke naslednje cene: Goveje meso za 1 kg 12—18 Din, teletina 18—22.50 Din, prasičevna 20—25 Din, slanina 25—28 Din, mast 30

—32 Din, gnjat 30—35 Din, koštrunovina 13—14 Din, jagnjetina 18—20 Din, konjsko meso 6—8 Din, klobase 40 Din, prekajena slanina 26—30 Din.

Živina

g **Ljubljanski živinski sejem 17. t. m.** Ta živinski sejem je bil precej živahen, ker so se kmetje hoteli priskrbeti z vprežno živino, posebno pa s prasički. Prignanih je bilo 185 konj, 41 volov, 34 krav, 9 telet in 615 prasičkov za rejo. Prodanih je bilo 42 konj, 27 volov, 20 krav, 7 telet in 305 prasičkov. Sejem je bil torej predvsem v znamenju pomladanskega nakupa prasičkov. Nekaj klavnih konj je bilo prodanih v Trst. Cene volom in kravam so poskočile za približno pol Din. Za kg žive teže se je plačevalo: voli prvovrstni 11 Din, drugovrstni 10 Din, tretje vrste 9 Din; krave debele 5—7.50 Din, krave klobasariče 4—5 Din, teleta 12—13 Din. Konji in prasički za rejo po kakovosti in velikosti.

g **Prasičji sejem v Mariboru.** Na zadnji prasičji sejem v Mariboru je bilo prignanih 265 prasičev večinoma za rejo in dve kozi. Cene so jim bile precej čvrste in so se plačevali posamezni komadi kakor sledi: Pujski 5—6 tednov stari po 100—150 Din, 7—9 tednov 250—280 Din, 3—4 mesece 350—450 Din, 5—7 mesecev 480—550 Din, 8—10 mesecev 580—750 Din, 1 leto 1000—1100 Din. Kg žive teže je stal 10—12.50 Din, mrvice teže 16—17 Din. Prodanih je bilo 174 kosov. Koze so se prodale za 250 Din komad.

Razno.

g **Vinarski kongres in občni zbor Vinarskega društva za Slovenijo** se bo vršil v dneh 11., 12. in 13. maja 1929 v Krškem. Prvi dan 11. maja je seja glavnega odbora, drugi dan, v nedeljo, dne 12. maja dopoldne je otvoritev kongresa z referati o bodočem trsnem sortimentu Slovenije in s predvajanjem filma o zatiranju bo-

ležni in škodljivcev vinske trte; popoldne je občni zbor z običajnim dnevnim redom. Referatom in predvajanju filma lahko prisostvujejo tudi nečlani. Tretji dan, 13. maja se vrši poučni izlet na Bizeljsko. Polovična vožnja po železnici je zaprosena. Prijave za prenočišče v Krškem kakor tudi za izlet na Bizeljsko sprejema blagajnik Vinarskega društva g. Albin Dular, oblastna samouprava, Maribor, kateremu je poslati tudi kavčijo v znesku 30 Din za vozila za izlet (avtomobili), ki se morajo naročiti vnaprej. Prijave je poslati najkasneje do 5. maja 1929.

g Vinarska razstava. Dne 29. aprila 1929 se bo vršila v Ljutomeru vinska razstava in vinski sejem. Vina so dobro prezimila ter so milega in zelo dobrega okusa. Interesentom ljutomerskih vin bodo torej dne 29. t. m. na razpolago velike množine vin raznih vrst.

g Naš izvoz črešenj. Naš konzulat v Celovcu je potom zunanjega ministarstva vprašal za pojasnilo, kje bi se dobile črešnje za izvoz, nadalje katefere vrste so pripravne za izvoz (bolj rde), koliko časa traja in koliko stane prevoz od nakladalne postaje do Jesenic, koliko približno bo znašala cena za to blago in kedaj bi moral biti nakupovalec na mestu nakupa. Pri konzulatu se je pojavila večja firma, ki bi hotela uvažati to sadje iz naše države. Informacije glede črešenj so nujne. Ponudbe naj se pošljejo naravnost konzulatu v Celovec. — Opozarjamo tiste kmetovalce, ki bi imeli v okraju več prikladnih črešenj, da se pravočasno pobrigajo z oddajo, da jih ne prehitijo producenti iz drugih pokrajin naše države, ki so bolj oddaljeni od Jesenic.

g Obrtna, industrijska in kmetijska razstava v Ljutomeru. Od 11. do 18. avgusta t. l. se bo v Ljutomeru vršila razstava obrtnih industrijskih izdelkov ter kmetijskih pridelkov. V kolikor se tiče kmetijske razstave, je v načrtu razstava vin ljutomerskega

in gornjeradgonskega okoliša, razstava goveje živine, sadjarska, vrinarska in čebelarska razstava, razstava poljskih pridelkov, semena in poljedelskih strojev, razstava konj mropske pasme združena z dirko terlevska razstava.

g Živinska razstava v Koprivnici. Oblastni komisar v Osjeku bo skupno s kmetijskim ministrom priredil septembra t. l. kmetijsko razstavo, na kateri bo zbrana najlepša živina v okraju. Razstavljeni bodo pa tudi razni kmetijski pridelki cele Podravine.

g Pobiranje trošarine na vino. Po novem trošarinskem zakonu, ki je stopil v veljavo 15. t. m. so se določila o plačanju trošarine na vino znatno spremenila. Po prejšnjih predpisih je zapadla ta trošarina v plačilo šele ob vkletenju za neposredni konzum ali za prodajo na drobno. Sedaj se pa pobira ob prehodu vina iz rok vinogradnika v roke posredovalne trgovine in gostilničarja. S tem se je položaj obeh znatno poslabšal. Bila sta sicer že dosedaj pod uradno kontrolo, toda plačala sta trošarino šele tedaj, ko je prišlo vino iz založne kleti v točilno klet in je bilo pripravljeno za prodajo na drobno. Ker bi morali posebno veletrgovci z vinom imeti na razpolago velik kapital samo za plačilo trošarine, so posredovali pri generalni direkciji davkov, da je zaenkrat ostalo pobiranje trošarine po starem načinu. To bo ostalo tako dolgo, dokler ne izide pravilnik k temu zakonu. Naloga merodajnih krogov bo pa doseči pri finančnem ministru, da se pravilnik prikroji tej zahtevi vinske trgovine.

g Pomladni velesej v Zagrebu. V soboto 20. t. m. je bil v Zagrebu otvorjen letošnji zagrebški velesej. Opoldne se je vršila za proslavo 20letnice obstoja Zagrebškega zbora svečana seja uprave, kateri so prisostvovali zastopniki oblastev in gospodarskih korporacij. Razen navadnega velesejma je tu tudi posebna razstava perutnine, kuncev in golobov.